

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3C/80/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212205079
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8212205079.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX F., zast. JUDr. Svätoslav Vaško, advokát so sídlom Baštová 5A, 085 01 Bardejov, proti žalovaným 1./ H. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. T. XXXX/XX, XXX XX F., 2./ A. Y. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. T. XXXX/XX, XXX XX F., 3./ K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. T. XXXX/XX, XXX XX F., všetky zast. JUDr. Eva Hudáková, advokátka so sídlom Dlhý rad 17, 085 01 Bardejov, za účasti intervenienta na strane žalovaných KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaným v 1., 2. a 3. rade a intervenientovi na strane žalovaných **n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 26.09.2008, pôvodne vedenou pod sp. zn. 2C/154/2008, domáhal náhrady škody voči žalovanému v 1. rade Kúpeľno - liečebný ústav Ministerstva vnútra SR, Družba Bardejov, 086 33 Bardejovské Kúpele, IČO: 00 735 272, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v 1. rade Sociálna poisťovňa - ústredie, 29. augusta 8-10, Bratislava, pobočka Bardejov, žalovanému v 2. rade R. Š., nar. XX.XX.XXXX, I. X, XXX XX F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v 2. rade Slovenská kancelária poisťovateľov, Trnavská cesta 82, Bratislava, IČO: 36 062 235, zast. Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, a žalovanému v 3. rade R.. H. A., E.M., V. XXX, XXX XX L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v 3. rade KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441.

2. Žalobca dôvodil tým, že dňa 19.05.2000 mal ako zamestnanec žalovaného v 1. rade pracovný úraz, keď vykonával pracovnú činnosť pre svojho zamestnávateľa, v rámci ktorej viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, EČV: F. XX-XX, do ktorého narazil vodič iného motorového vozidla R. Š. - žalovaný v 2. rade smerujúci z Bardejovských Kúpeľov do Bardejova, a to po požití alkoholických nápojov s množstvom 2,45 - 2,53 promile alkoholu v krvi, čím spôsobil žalobcovi mnohopočetné zranenia polytraumatického charakteru. Za tento skutok bol žalovaný v 2. rade uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 a 2 Trestného zákona, ako aj iné trestné činy. Podľa udania žalobcu počas trestného konania ho ako poškodeného zastupoval žalovaný v 3. rade, a to až do odvolania plnej moci. Zodpovednosť žalovaného v 3. rade videl žalobca v tom, že na základe oslovenia žalovaného v 3. rade súhlasil s tým, aby ho žalovaný v 3. rade právne zastupoval, výsledkom čoho bolo udelenie a prijatie plnej moci zo dňa 19.08.2000. Žalobca uviedol, že rozsah udeleného plnomocenstva znel takto: „advokáta R.. H. A., Advokátska kancelária L., aby ma obhajoval, resp. vo

všetkých právnych veciach zastupoval, aby vykonával všetky úkony, prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uzavíral zmiery, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával opravné prostriedky a vzdával sa ich, vymáhal nároky, plnenie nárokov prijímal, ich plnenie potvrdzoval, dedičstvo odmietal alebo neodmietal, menoval rozhodcu a uzavíral rozhodcovské zmluvy, to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie. Najmä ho splnomocňujem ako zástupca poškodeného“. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný v 3. rade ho zastupoval počas trestného konania vedeného pod sp. zn. 3T/245/01, a to voči obžalovanému a neskôr odsúdenému žalovanému v 2. rade (R. Š.), ktorý dopravnú nehodu zaviniť. Takto žalovaný v 3. rade zastupoval žalobcu na výsluchoch, hlavných pojednaniach, podávaním návrhov, opravných prostriedkov a pod. Trestné konanie bolo zdĺhavé, nakoľko až dvakrát sa rozhodovalo o mimoriadnych opravných prostriedkoch na základe podnetu žalovaného v 3. rade. V trestnom konaní žalovaný v 3. rade riadne uplatňoval nároky žalobcu, ako aj nárok na mimoriadne zvýšenie odškodnenia za bolesť (376.350,00 Sk) a mimoriadne zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia (607.500,00 Sk). Podľa názoru žalobcu žalovaný v 3. rade v priebehu trestného konania presadzoval jeho práva a záujmy a prejavoval snahu aj o presadzovanie spravodlivosti. Žalobca sa domnieval, že žalovaný v 3. rade tak koná aj naďalej. Ak chcel žalobca vedieť o stave konania, dohodli si so žalovaným v 3. rade stretnutie a vzájomne sa informovali. Zmena nastala po poslednom rozhodnutí Okresného súdu Bardejov v trestnej veci. Žalovaný v 3. rade začal odďaľovať spoločné stretnutia, prípadne žalobcu ubezpečoval, že stretnutie sa uskutoční, až napokon žalobcovi ani nedvíhal telefón. Situácia sa opakovala aj pri spoločných náhodných stretnutiach, keďže obaja sú Bardejovčania. Bolo tomu tak aj v máji 2007 a v lete 2007, keď sa náhodne stretli, pričom podľa udania žalobcu ho žalovaný v 3. rade ubezpečoval, že sa stretnú, že dohodnú ďalší postup, pričom podľa žalobcu mal žalovaný v 3. rade uviesť aj to, že pán Š. je podnikateľ, má kontakty a je vplyvný človek. Od posledného náhodného stretnutia v lete 2007 sa žalobca so žalovaným v 3. rade už nestretol, nenapísal mu, ani nezatelefonoval. O oznámenie stavu veci požiadal žalobca žalovaného v 3. rade aj listom, avšak bezúspešne. Žalobca ďalej argumentoval tým, že prostredníctvom žalovaného v 3. rade uplatnil svoje nároky v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov vo veci sp. zn. 3T/245/01, pričom bol odkázaný na konanie v občianskoprávných veciach. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2004. Žalovaný v 3. rade však žalobu o náhradu škody nepodal, pričom subjektívna premlčacia doba pre uplatnenie tohto nároku uplynula dňa 04.05.2006. Podľa názoru žalobcu nepodaním žaloby došlo k premlčaniu jednotlivých nárokov, a to aj mimoriadneho odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Týmto konaním žalovaného v 3. rade vznikla žalobcovi škoda, keďže žalovaný v 3. rade riadne neuplatnil nárok na náhradu škody na zdraví, pričom o takomto nároku rozhoduje v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov, len súd. V súvislosti s nárokom uplatneným voči žalovanému v 3. rade žalobca argumentoval § 18, § 20, § 26 a § 27 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Žalobca ďalej dôvodil tým, že základné bodové ohodnotenie bolo uňho stanovené na 1.254,50 bodov (1.254,50 x 60,00 Sk za 1 bod), čo predstavovalo sumu 75.270,00 Sk. Základné odškodnenie za bolesť mu bolo vyplatené v súlade s § 7 ods. 2 vyhlášky vo výške 72.000,00 Sk zo zákonného poistenia prevádzkovateľa motorového vozidla, ktoré viedol žalovaný v 2. rade. Žalobca uviedol, že pri dopravnej nehode utrpel veľmi vážne zranenia, v dôsledku ktorých absolvoval viaceré hospitalizácie, rehabilitácie a liečenia. Po prepustení domov sa oňho starli najbližší rodinní príslušníci, užíval lieky proti bolesti predpísané odbornými lekármi. Na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 11.04.2001 bol žalobca uznaný invalidným. Na základe toho sa žalobca z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. domáhal zvýšenia odškodnenia za bolesť tak, ako to uplatnil v trestnom konaní, a to vo výške 376.350,00 Sk. Pokiaľ ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, základné bodové ohodnotenie bolo stanovené na 675 bodov, pričom v lekárskom posudku bolo zvýšené na dvojnásobok, t.j. 1.350 bodov (1.350 bodov x 60,00 Sk za bod), čo predstavovalo sumu 81.000,00 Sk. Aj táto suma bola žalobcovi vyplatená zo zákonného poistenia prevádzkovateľa motorového vozidla, ktoré v čase dopravnej nehody viedol žalovaný v 2. rade. V tejto súvislosti žalobca dodal, že v čase dopravnej nehody mal 46 rokov a viedol riadny život. Po nehode sa jeho život zhoršil, je obmedzený v pohybovom aparáte, nemôže prenášať ťažké veci, je vyradený z vykonávania domácich činností, pri chôdzi používa francúzsku barlu, kríva, napadá na ľavú končatinu, ktorá je skrátaná o 4 cm, nie je schopný nastupovať a vystupovať z autobusu. Utrpel aj vo sfére pracovného života, bol nútený ukončiť pracovný pomer pre invaliditu. Bol posudzovaný aj príslušným úradom, pričom mu bola stanovená miera funkčnej poruchy na 50,00 % a bol mu vydaný preukaz občana s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom a bez časového obmedzenia. Žalobca uviedol, že poškodením zdravia utrel aj v spoločenskej a kultúrnej oblasti, nemôže chodiť na výlety, nemôže bicyklovať, nemôže sa zúčastňovať spoločenských podujatí. Taktiež utrpel aj v rodinnom živote a tiež aj v psychickej oblasti. Na

základe toho žiadal zvýšiť odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia na sumu 607.500,00 Sk. Na základe toho navrhol, aby súd uložil žalovaným v 1., 2., 3. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť mu titulom mimoriadneho zvýšenia bolestného sumu 12.492,53 Eur (376.350,00 Sk) a titulom mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 20.165,31 Eur (607.500,00 Sk). Uplatnil si aj nárok na náhradu trov konania.

3. K žalobe sa vyjadril žalovaný v 2. rade podaním doručeným súdu dňa 23.12.2008, v ktorom vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, keďže žaloba bola podaná dňa 26.09.2008 a lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody na zdraví začala plynúť dňa 04.05.2004 a uplynula dňa 04.05.2006. Preto navrhol žalobu zamietnuť. Námietku premlčania vzniesol aj vedľajší účastník na strane žalovaného v 2. rade, a to podaním doručeným súdu dňa 08.01.2009.

4. K žalobe sa vyjadril aj vedľajší účastník na strane žalovaného v 3. rade podaním doručeným súdu dňa 31.12.2008, v ktorom tiež, rovnako ako žalovaný v 2. rade, vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu.

5. K žalobe sa vyjadril aj vedľajší účastník na strane žalovaného v 1. rade podaním doručeným súdu dňa 18.05.2010, v ktorom uviedol, že nemôže byť označený ako vedľajší účastník.

6. Tunajší súd rozsudkom č. k. 2C/154/08-129 zo dňa 02.06.2010 žalobu v celom rozsahu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Tunajší súd žalobu zamietol s poukazom na premlčanie nároku žalobcu. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 19Co/10/2011-148 zo dňa 08.11.2011 potvrdil rozsudok tunajšieho súdu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade a vo vzťahu k žalovaným v 1. a 3. rade rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd vo vzťahu k žalovanému v 1. rade uviedol, že tento námietku premlčania nevzniesol, a preto nebolo možné voči nemu žalobu zamietnuť. Vo vzťahu k žalovanému v 3. rade odvolací súd uviedol, že je potrebné vypočítať strany sporu, pri nároku žalobcu je potrebné postupovať v zmysle zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a len vtedy, ak bude preukázané premlčanie nároku žalobcu aj voči žalovanému v 3. rade, bude možné žalobu z tohto dôvodu zamietnuť. Dňa 20.02.2012 tunajší súd pod sp. zn. 2C/154/2008 vydal opravné uznesenie, ktorým opravil záhlavie rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 02.06.2010 a rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.11.2011.

7. Podaním doručeným súdu dňa 03.01.2012 žalovaný v 1. rade vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu.

8. Podaním doručeným súdu dňa 20.04.2012 vedľajší účastník na strane žalovaného v 1. rade žiadal, aby s ním súd pre nedostatok podmienky konania nekonal.

9. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 03.05.2012 R.. H. A. ako žalovaný v 2. rade (predtým v 3. rade) uviedol, že žalobcovi poskytol právne služby len v trestnom konaní. Skončením trestnej veci skončil aj ich právny vzťah. Preto navrhol žalobu voči nemu zamietnuť.

10. Tunajší súd rozsudkom sp. zn. 2C/154/08 zo dňa 04.05.2012 žalobu voči žalovanému v 1. rade a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane zamietol a žiadnemu subjektu nepriznal nárok na náhradu trov konania. V prevyšujúcej časti, a to čo do nároku žalobcu voči žalovanému advokátovi R.. H. A., vec vylúčil na samostatné konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.06.2012. Vec je ďalej vedná na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/80/2012.

11. Dňa 22.04.2013 podal do konania vyjadrenie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vo vyjadrení trval na tom, že plnomocenstvo udelené žalovanému sa nevzťahovalo len na trestné konanie, čo podľa neho vyplýva aj z textu tohto plnomocenstva. Tiež uviedol, že nárok voči žalovanému nemôže byť premlčaný, pretože premlčacia doba pri náhrade škody proti advokátovi plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvie, že porušením advokátskych povinností mu vznikla škoda. Týmto okamihom bolo, keď žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade vzniesli námietku premlčania. Okrem toho žalobca tvrdil, že podľa rozhodovacej praxe je zodpovednosť advokáta posudzovaná bez ohľadu na zavinenie, a teda ide o objektívnu zodpovednosť, ktorej sa nemožno zbaviť. Žalobca súčasne vyslovil názor, že ak by žalovaný podal včas žalobu, žalobca by bol v konaní o mimoriadne zvýšení odškodnenia za bolesť a

za sťaženie spoločenského uplatnenia úspešný. To zdôvodnil tým, že voči pôvodnému žalovanému v 1. rade bola zodpovednosť daná Zákonníkom práce, keďže išlo o pracovnoprávny vzťah a voči žalovanému v 2. rade bola zodpovednosť daná § 420 a § 427 Občianskeho zákonníka, keďže išlo o zodpovednosť za škodu na zdraví spôsobenú vodičom a prevádzkovateľom motorového vozidla. S poukazom na § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. žalobca uviedol, že len súd mohol primerane zvýšiť odškodnenie za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ak išlo o prípad hodný osobitného zreteľa. Žalobca dodal, že v jeho prípade sú takéto dôvody dané.

12. Dňa 27.02.2014 tunajší súd rozhodol rozsudkom tak, že žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalovaný nespôsobil žalobcovi žiadnu škodu, keďže plnomocenstvo bolo udelené len pre trestné konanie a súd taktiež konštatoval, že nárok žalobcu je premlčaný, keďže dvojročná premlčacia doba začala plynúť 04.05.2006 a uplynula dňa 04.05.2008, teda zjavne pred podaním žaloby, k čomu došlo dňa 26.09.2008.

13. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 19Co/166/2014-123 zo dňa 20.10.2015 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude zistiť obsah vzťahu medzi žalobcom a žalovaným jednak na základe plnomocenstva, ale zároveň zistiť, či neexistovala aj iná mandátna zmluva medzi stranami sporu a čo bolo jej obsahom. Zároveň odvolací súd konštatoval, že bude potrebné zistiť okamih vzniku škody na strane žalobcu z hľadiska počítania plynutia premlčacej doby. Okrem toho odvolací súd zdôraznil, že o zvýšení bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia môže rozhodovať jedine súd. Vznik škody je však jednou z podstatných skutočností pri uplatnení jej náhrady.

14. Uznesením č. k. 3C/80/2012-133 zo dňa 23.02.2016 tunajší súd konanie zastavil z dôvodu, že žalovaný dňa 16.01.2016 zomrel. Proti uzneseniu podal odvolanie žalobca, pričom tvrdil, že smrťou žalovaného nedošlo k zániku uplatneného nároku, ale tento minimálne prechádza na dedičov. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili aj žalované v podaní doručenom súdu dňa 18.07.2017. Vo vyjadrení namietali, že žalobca si svoj nárok neuplatnil v dedičskom konaní napriek tomu, že o ňom vedel. Preto navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 19Co/137/2017-156 zo dňa 12.09.2017 tak, že napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd v Prešove v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že dedičské konanie vedené po nebohom žalovanom bolo vedené pod sp. zn. 3D/20/2016, pričom z osvedčenia o dedičstve vyplýva, že po žalovanom dedili manželka H. a dcéry A. a K. A.. Preto mal súd pokračovať v konaní s dedičmi žalovaného.

15. Dňa 22.02.2018 podali žalované v 1. až 3. rade do konania vyjadrenie, v ktorom namietali, že žalobca v tomto konaní nemôže uplatňovať tento nárok, pretože nie je možné predpokladať, či by súd vyhovel žalobe a v akom rozsahu, ak by bol nárok žalobcu voči vodičovi, ktorý za škodu zodpovedal, uplatnený včas. Tiež namietali, že žalobca si neuplatnil nárok v dedičskom konaní. Okrem toho tvrdili, že v konaní nebolo preukázané pochybenie advokáta, keďže tento bol s poukazom na obsah plnomocenstva splnomocnený „najmä“ ako zástupca poškodeného. Existencia iného plnomocenstva alebo mandátnej zmluvy neboli preukázané. Pritom žalovaný si svoje povinnosti advokáta v trestnom konaní riadne plnil, nárok na náhradu škody riadne uplatnil. Podľa nich nebola preukázaná zodpovednosť advokáta, vecná súvislosť príčiny a následku, čo znamená, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, preto navrhli žalobu zamietnuť.

16. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 25.11.2019 intervenient na strane žalovaného okrem iného uviedol, že rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 19Co/137/2017-156 zo dňa 12.09.2017 považuje za nesprávne, pretože podľa jeho názoru dedičia po nebohom advokátovi nemohli vstúpiť do práv a záväzkov svojho právneho predchodcu - advokáta. Intervenient ďalej uviedol, že podľa jeho názoru sa v danej veci nejedná o majetkový spor, ale o spor z prípadnej profesijnej zodpovednosti advokáta. Napokon ak by aj išlo o majetkový spor, žalobca by mohol mať nárok len na plnenie do výšky ceny nadobudnutého dedičstva. Podľa neho tiež žalobca nepreukázal výšku škody, ktorá mu mala vzniknúť a nepreukázal ani porušenie povinnosti advokáta, keďže nebolo preukázané, aby žalobca dal pokyn advokátovi na podanie žaloby v civilnom sporovom konaní. Okrem toho intervenient považoval nároky žalobcu na mimoriadne zvýšenie bolestného až o 5 - násobok a mimoriadne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia až o 7,5 - násobok, ktoré mu boli stanovené v lekárskom posudku, za

nedôvodné a nepreukázané. V tejto súvislosti poukázal na § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z., ktorý nahradil vyhlášku č. 32/1965 Zb., podľa ktorého z dôvodov hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd zvýšiť náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia najviac o 50 %. Podľa neho u žalobcu dôvody hodné osobitného zreteľa neboli preukázané. V tejto súvislosti intervenient poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/192/2015 z 23.02.2017, podľa ktorého (okrem iného) je uznanie invalidity jedným, nie však jediným prípadom osobitného zreteľa v súlade s § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. Tiež vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, keďže k škode na zdraví došlo dňa 19.05.2000 a trestné konanie sp. zn. 3T/245/2001 bolo právoplatne ukončené dňa 04.05.2004. Na základe toho žiadal žalobu zamietnuť.

17. Súd v danej veci nariadil viaceré pojednávania. Na pojednávaní dňa 23.09.2020, na ktorom bol prítomný žalobca, jeho právny zástupca, právna zástupkyňa žalovaných a na ktorom vopred ospravedlnil svoju neúčast' intervenient na strane žalovaného, súd vyhlásil rozsudok vo veci samej.

18. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby a jej prílohami, to listinnými dôkazmi o zdravotnom stave a poškodení zdravia žalobcu (č.l. 23-64 spisu sp. zn. 2C/154/2008), plnomocenstvom zo dňa 19.08.2000, žiadosťou žalobcu adresovanou advokátovi zo dňa 29.07.2008, odvolaním plnomocenstva R.. A. zo dňa 20.08.2008, písomnými podaniami strán sporu, vedľajších účastníkov, resp. intervenientov, rozhodnutiami tunajšieho súdu (č.k. 2C/154/08-129 zo dňa 02.06.2010, sp. zn. 2C/154/08 zo dňa 04.05.2012, č.k. 3C/80/2012 zo dňa 27.02.2014, č.k. 3C/80/2012-133 zo dňa 23.02.2016), odvolaniami žalobcu, rozhodnutiami odvolacieho súdu (č.k. 19Co/10/2011-148 zo dňa 08.11.2011, č.k. 19Co/166/2014-123 zo dňa 20.10.2015, č.k. 19Co/137/2017-156 zo dňa 12.09.2017), podstatným obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3D/20/2016, predovšetkým Osvedčením o dedičstve sp. zn. 3D/20/2016, Dnot. 41/2016 zo dňa 09.06.2016, zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/100/2003 rozsudkom sp. zn. 3T/245/2001 zo dňa 10.09.2002, rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tz 1/2003 zo dňa 05.06.2003, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/100/2003 z 26.03.2004, právoplatným dňa 04.05.2004.

19. Na pojednávaní dňa 23.04.2013 právny zástupca žalovaného uviedol, že tým, že advokát nekonal a nepodal civilnú žalobu a následne žalovaní v 1. a 2. rade vzniesli námietku premlčania, došlo ku škode žalobcu, ktorá tvorí súčet súm uplatnených titulom mimoriadneho zvýšenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, v celkovej výške 32.657,83 Eur.

20. Na pojednávaní dňa 23.04.2013 právny zástupca žalovaného uviedol, že žalobca sa so žalovaným dohodli na zastupovaní len v trestnej veci a pokiaľ žalobca tvrdí niečo iné, je potrebné k tomu predložiť dôkaz. Okrem toho vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, pričom uviedol, že ak by aj posledným dňom, keď mal žalovaný podať žalobu bol 04.05.2006 a ak by aj dvojročná premlčacia doba začala plynúť dňa 05.05.2006, uplynula by pred podaním žaloby, keďže táto bola podaná dňa 26.09.2008.

21. Na pojednávaní dňa 27.02.2014 žalobca v rámci svojho výsluchu uviedol, že v trestnom konaní ho zastupoval len žalovaný, nikomu inému plnú moc na zastupovanie neudelil. Do roku 2004 boli so žalovaným v kontakte, keďže on býva na Partizánskej ulici a žalovaný býval na Družbe, ale po roku 2004 sa odmlčali a on až do roku 2008 nekontaktoval žiadneho iného právneho zástupcu. Žalobca na pojednávaní dňa 23.09.2020 uviedol, že po ukončení trestného konania ho R.. A. ubezpečoval, že všetko dotiahne do konca a že plná moc, ktorú mu podpísal, bola podľa vyjadrenia advokáta na všetko. Preto si nehladal iného právniku po ukončení trestného konania. O tom, že niečo nie je v poriadku nadobudol dojem niekedy v roku 2007 - 2008. R.. A. dvakrát písal, druhýkrát sa mu to vrátilo, no a potom si už hľadal nového právniku. Bol sa informovať aj na súde a zistil, že R.. A. nepodal žiadnu žalobu.

22. Na pojednávaní dňa 07.02.2018 právna zástupkyňa žalovaných v 1. až 3. rade argumentovala tým, že žalobca si svoju pohľadávku neuplatnil v dedičskom konaní.

23. Na pojednávaní dňa 07.02.2018 právny zástupca žalobcu k tomu uviedol, že pohľadávka nebola uplatnená v dedičskom konaní z dôvodu, že nebola ustálená zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu a zároveň zdôraznil, že o mimoriadnom zvýšení bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia rozhoduje jedine súd.

24. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 23.09.2020 uviedol, že zotrúva na písomných podaniach a to z 09.04.2014 a 22.04.2013, kde podrobne popísal a odôvodnil uplatňovaný nárok pokiaľ ide o predpoklady zodpovednosti advokáta za spôsobenú škodu. Uviedol, že v tomto spore ide o nárok na mimoriadne zvýšenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, a to v súlade s § 7 vyhlášky č. 32/1965, o čom mohol rozhodnúť len súd z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Žalobca navrhol mimoriadne zvýšenie bolesti cca na 5 - násobok a sťaženia spoločenského uplatnenia na 7,5 - násobok. Dodal, že ak by advokát konal s náležitou starostlivosťou, bol by žalobu podal včas a žalobca by aj s ohľadom na vtedajšiu rozhodovaciu činnosť súdov bol úspešný. V tomto prípade však došlo k premlčaniu nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, kde išlo o nárok z pracovno-právneho vzťahu a voči žalovanému v 2. rade, kde išlo o nárok na náhradu škody titulom poškodenia zdravia v súvislosti s dopravnou nehodou, keď žalobca si uplatnil nároky na náhradu škody v zmysle Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že obaja žalovaní vzniesli námietku premlčania, súd žalobu zamietol. Tvrdil, že v prípade žalobcu sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na mimoriadne zvýšenie nárokov a tieto by boli (ak by bola podaná žaloba včas) preukázali osobou žalobcu, jeho zdravotným stavom, obmedzeniami v rodinnom, osobnom, kultúrnom, spoločenskom živote. Tiež poukázal na to, že v čase dopravnej nehody mal žalobca 46 rokov, bol vodičom z povolania, pričom po tejto dopravnej nehode si už nikdy nesadol za volant. Po nehode sa stal žalobca plným invalidným dôchodcom, osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Pokiaľ ide o zmenenú pracovnú schopnosť, tam bol rozsah stanovený na 75 % a pokiaľ ide o funkčnú mobilitu, tá bola stanovená na 50 %. Žalobca žil celý čas v tom, že advokát podal na súd civilnú žalobu a že aj naďalej uplatňuje mimoriadne odškodnenie za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia tak, ako to uplatnil v trestnom konaní. Tým, že žalobu nepodal a žalovaní v 1. a 2. rade vzniesli námietku premlčania, vznikla žalobcovi škoda, za ktorú zodpovedá pôvodne žalovaný v 3. rade. Právny zástupca tiež navrhol, aby súd v tomto prípade nezohľadnil, že žalované zodpovedajú za škodu do výšky hodnoty nadobudnutého dedičského podielu. Totiž v tomto prípade by plnila poisťovňa, ktorá by si v prípade plnenia mohla voči žalovaným uplatniť iba spoluúčasť, prípadne regresný nárok, ak by bol daný dôvod. Ďalej tvrdil, že plnomocenstvo je potrebné považovať za všeobecné, a to aj v kontexte výpovede žalobcu a svedkyne a takto je potrebné obsah plnomocenstva vykladať, keďže ide o vzťah poskytovateľa právnej služby žalobcovi, pričom plnomocenstvo bolo koncipované advokátom. Okrem toho uviedol, že v podanej žalobe výslovne uviedli, že nárok žalobcu je minimálne voči žalovanému v 2. rade premlčaný z dôvodu, aby mohli zdôvodniť žalobu voči žalovanému v 3. rade. Skutočnosť, že žalobca kontaktoval R. A. v otázke ďalších právnych úkonov preukazujú žiadosťou zo dňa 29.07.2008 (č.l. 66 spisu 2C/154/2008), odoslanou na poštovú prepravu dňa 31.07.2008. Argumentoval tiež tým, že v plnomocenstve bolo uvedené, že žalobca splnomocňuje advokáta najmä ako zástupca poškodeného, pričom pojem poškodený sa používa v trestnom práve, ako aj v občianskom práve, ako aj vo vyhláške č. 423/1991 Zb. Z tohto dôvodu zastávajú názor, že plná moc bola udelená generálne. V záverečnej reči tiež uviedol, že všetky dôkazy svedčia o tom, že podaná žaloba je dôvodná, že zodpovedným subjektom je pôvodne žalovaný v 3. rade. Preto navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Uplatnil aj nárok na náhradu trov konania. V prípade neúspechu navrhol, aby o trovách konania bolo rozhodnuté s poukazom na § 257 CSP.

25. Právna zástupkyňa žalovaných na pojednávaní dňa 23.09.2020 poukázala na uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 20.10.2015, ktorým súd zrušil predchádzajúci rozsudok a v ktorom konštatoval, že je potrebné zistiť obsah vzťahu medzi R. A. a žalobcom, keďže existuje len jedno splnomocnenie zo dňa 19.08.2000, z ktorého je zrejme len zastupovanie žalobcu v trestnom konaní. Podľa nej z neho nie je nepochybne určiteľné, že toto plnomocenstvo sa vzťahuje aj na ďalšie úkony po právoplatnom ukončení trestného konania. Pokiaľ ide o výšku škody, túto považuje za neurčitú a nejasnú. Trvala na tom, že plná moc bola udelená len pre trestné konanie, kdeže aj z vlastnej praxe vie, že ide o náročné veci, keď je potrebné, aby advokát, ktorý ukončí zastupovanie v trestnom konaní, bol poverený k ďalším právnym krokom. Podľa jej názoru by tu bola podpísaná mandátna zmluva, z ktorej by takáto povinnosť advokáta plynula. Toto v konaní preukázané nebolo. Uvedená plná moc bola udelená pre trestné konanie. Taktiež zastáva názor, že v konaní vo veci samej by žalobca nemohol mať absolútnu istotu, že bude úspešný, keďže o mimoriadnom zvýšení tu rozhoduje súd. V rámci záverečnej reči uviedla, že žaloba je z hľadiska odôvodnenia vzniku škody, jej špecifikácie voči zodpovednej osobe, z hľadiska odôvodnenia príčinnej súvislosti medzi škodou a konaním zodpovednej osoby nejasná, neurčitá a nezrozumiteľná. Je otázne, či aj v prípade, ak by žalobca uplatnil svoj nárok včas, by mu bol tento priznaný a ak áno, v akom rozsahu. Poukázala na to, že žalobca si svoj nárok neuplatnil ani v dedičskom konaní, aj keď sa o ňom včas dozvedel. Okrem toho uviedla, že advokát, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil niekomu v súvislosti s výkonom povolania, čo súvisí s aplikáciou zákona o advokácii č. 586/2003 Z.z. Predpokladom

zodpovednosti advokáta je, že nebyť pochybenia advokáta, tak by k uspokojeniu mandanta dlžníkom došlo, teda, že toto pochybenie je hlavnou a rozhodujúcou príčinou vzniku majetkovej ujmy. Ďalej tu musí existovať príčinná súvislosť medzi takým konaním advokáta a vzniknutou škodou. Všetky tri podmienky musia byť splnené súčasne a dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Vychádzajúc z jediného dôkazu, a to splnomocnenia zo dňa 19.08.2000, vyslovila názor, že nebolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že advokát bol splnomocnený nad rozsah trestného konania, že si takúto povinnosť nesplnil, a preto spôsobil škodu. Navrhla žalobu zamietnuť, pričom trovy konania nežiadala.

26. Svedkyňa Y. Y. na pojednávaní dňa 23.09.2020 uviedla, že k pánovi A. došli sprostredkovane, cez jej švagra a dohodli sa s ním, že bude manžela obhajovať ohľadom trestného práva, aj ohľadom všetkého. Trestné konanie sa skončilo, vliekla sa doba a potom mal advokát pokračovať v ďalších úkonoch, ktoré s tým súviseli. Keďže manžel utrpel viaceré zranenia pri nehode, malo tam byť nejaké mimoriadne bodové ohodnotenie. Po uplynutí doby manžel žiadal R.. A. o stretnutie. Raz ho stretli niekedy v máji - júni 2007 na sídlisku pri AB a vtedy R.. A. v jej prítomnosti manželovi povedal, že všetko sa dá do poriadku a všetko dotiahne do dobrého konca. Podľa nej advokát tvrdil aj niečo ohľadom pána Š., že ten je vplyvný podnikateľ, že manžel musí byť trpezlivý. Ešte pred týmto stretnutím bol R.. A. u nich doma, niečo sa s manželom dohadovali, ale obsah rozhovoru jej nie je známy. Následne sa pán A. odmičal, ak mu aj manžel volal, buď mu nezdvihol telefón, alebo sa vyhovoral, že má nejaké jednanie. Manžel mu aj napísal list, ale odpoveď nedostal. Manžel sa ohľadom toho informoval aj na súde, ale bolo oznámené, že sa s tou vecou nič nedeje. Následne si manžel našiel nového právneho zástupcu. Na otázku právnej zástupkyne žalovaných svedkyňa uviedla, že nikdy nebola pri podpise plnej moci alebo zmluvy, ktorou by žalobca mal poveriť advokáta R.. A. na zastupovanie. V tejto súvislosti svedkyňa dodala, že má vedomosť o tom, že manžel má nejaký papier, ktorým splnomocnil R.. A. na všetko.

27. Súd konštatuje, že medzi stranami bola sporná otázka predmetu právneho vzťahu medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaných, keď žalobca tvrdil, že plnomocenstvo zo dňa 19.08.2000 bolo generálne, vzťahujúce sa aj na ďalšie úkony spojené s nárokom na náhradu škody uplatnenom v trestnom konaní, s ktorým bol žalobca odkázaný na občianskoprávne konanie. Naopak, strana žalovaných popierala takýto rozsah plnomocenstva a tvrdila, že toto bolo udelené len na úkony trestného konania. Žalované teda popierali, aby bolo preukázané pochybenie advokáta a príčinná súvislosť medzi týmto konaním a následkom. Okrem toho bolo sporným tvrdenie žalovaných a intervenienta na strane žalovaných, že nárok žalobcu je premlčaný. Súčasne žalované a intervenient na strane žalovaných tvrdili, že žalobca si neuplatnil svoj nárok v dedičskom konaní, hoci o ňom vedel, pričom toto tvrdenie popieral žalobca a v tomto kontexte tiež žiadal nezohľadniť zodpovednosť žalovaných za škodu len do výšky svojho dedičského podielu.

28. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca dňa 19.08.2000 udelil právnemu predchodcovi žalovaných ako advokátovi plnú moc. Zo znenia tohto listinného dôkazu vyplýva: „splnomocňujem advokáta R.. H. A., E. V. L., aby ma obhajoval, resp. vo všetkých právnych veciach zastupoval, aby vykonával všetky úkony, prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uzavieral zmiery, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával oprávnené prostriedky a vzdával sa ich, vymáhal nároky, plnenie nárokov prijímal, ich plnenie potvrdzoval, dedičstvo odmietal alebo neodmietal, menoval rozhodcu a uzavieral rozhodcovské zmluvy, to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie. Najmä ho splnomocňujem ako zástupca poškodeného“.

29. Zo žiadosti žalobcu adresovanej R.. A. zo dňa 29.07.2008 (č.l. 66 spisu 2C/154/2008) vyplýva, že žalobca žiadal právneho predchodcu žalovaných o stretnutie a poskytnutie informácie ohľadom jeho veci spojenej s náhradou škody voči R. Š.I.. V žiadosti zároveň žalobca oznámil advokátovi, že hoci už prešla dlhšie doba, neobdržal žiadne predvolanie na súd. Na pojednávaní dňa 23.09.2020 právny zástupca žalobcu predložil k nahliadnutiu originál podacieho lístka, z ktorého vyplýva, že písomnosť bola zaslaná na poštovú prepravu dňa 31.07.2008.

30. Z listinného dôkazu nazvaného Odvolanie plnomocenstva zo dňa 20.08.2008 (č.l. 67 spisu 2C/154/2008) je zrejmé, že žalobca odvolal plnomocenstvo na zastupovanie R.. A..

31. Z trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/100/2003, predovšetkým z rozsudku č. k. 3T/245/01-259 zo dňa 10.09.2002 súd zistil, že R. Š. (pôvodne žalovaný v 2. rade) bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 a 2 Trestného zákona, trestného činu ohrozenia

pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. b) a d) Trestného zákona a trestného činu neposkytnutia pomoci podľa § 208 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch (2) rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dvoch (2) rokov, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu dvoch (2) rokov, pričom žalobca bol so svojím nárokom odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných. V danom prípade išlo o skutok, ktorého sa žalovaný v 2. rade dopustil dňa 19.05.2000 pod vplyvom alkoholických nápojov v súvislosti s dopravnou nehodou, ku ktorej došlo v odpoľudňajších hodinách, keď viedol motorové vozidlo v smere z Bardejovských Kúpeľov na Bardejov, pričom narazil do vozidla, ktoré viedol žalobca, ktorému tak spôsobil vážne zranenia.

32. Rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tz/1/03 zo dňa 05.06.2003 (č.l. 276-280 spisu sp. zn. 3T/100/2003) bolo vyslovené, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 3T/245/01 zo dňa 10.09.2002 bol porušený zákon v prospech žalovaného v 2. rade. Rozsudok tunajšieho súdu bol zrušený.

33. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 3T/100/03-310 zo dňa 26.03.2004, právoplatným dňa 04.05.2004 (č.l. 310-316 spisu sp. zn. 3T/100/2003), bol žalovaný v 2. rade uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 a 2 Trestného zákona, trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. b) a d) Trestného zákona a trestného činu neposkytnutia pomoci podľa § 208 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch (2) rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dvoch (2) rokov, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu štyroch (4) rokov. Zároveň bola žalovanému v 2. rade uložená povinnosť uhradiť žalobcovi ako poškodenému škodu vo výške 78.135,00 Sk a so zvyškom nároku na náhradu škody bol žalobca odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že žalobca si v tomto konaní uplatnil aj nárok na náhradu škody titulom bolestného v sume 376.350,00 Sk a titulom sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 607.500,00 Sk. V danom prípade išlo o skutok, ktorého sa žalovaný v 2. rade dopustil dňa 19.05.2000 pod vplyvom alkoholických nápojov v súvislosti s dopravnou nehodou, ku ktorej došlo v odpoľudňajších hodinách, keď viedol motorové vozidlo v smere z Bardejovských Kúpeľov na Bardejov, pričom narazil do vozidla, ktoré viedol žalobca, ktorému tak spôsobil vážne zranenia.

34. Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3D/20/2016, predovšetkým z Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 3D/20/2016, Dnot. 41/2016 zo dňa 09.06.2016, právoplatného dňa 25.06.2016, súd zistil, že žalovaný R.. H. A.T. zomrel dňa XX.XX.XXXX. Ako dedičia po poručiteľovi v I. dedičskej skupine dedili manželka a dcéry, t.j. žalované v 1., 2. a 3. rade.

35. Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2C/154/2008 súd zistil, podľa posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 13.05.2002 bolo bodové ohodnotenie bolestného stanovené na 1.254,50 bodov a bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia bolo stanovené na 1.350 bodov. Z predložených listinných dôkazov o zdravotnom stave žalobcu okrem iného vyplýva, že žalobca bol v čase od 22.05.2000 do 01.08.2000 hospitalizovaný v Košiciach na Klinike úrazovej chirurgie v dôsledku havárie zo dňa 19.05.2000 (č.l. 28 spisu), aj 8 mesiacov po nehode má zdravotné ťažkosti (č. l. 34 spisu), bolesti po nehode zo dňa 19.05.2000 pretrvávajú aj dňa 17.08.2005 (č.l. 40 spisu), od 08.08. do 19.09.2001 bol hospitalizovaný v Národnom rehabilitačnom centre v Kováčovej (č.l. 45-46 spisu). Podľa Znaleckého posudku Y.. F. F., odvetvie zdravotníctvo a farmácia (č.l. 48-55 spisu) vyplýva, že v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 19.05.2000 žalobca utrpel viaceré zranenia, medzi inými napr. centrálné vyklbenie ľavého bedrového kĺbu, trieštivá zlomenina jamky ľavého bedrového kĺbu s posunom úlomkov, zlomenina krídla ľavej bedrovej kosti, zlomenina jamky pravého bedrového kĺbu, zlomenina horných a dolných ramienok oboch lonových kostí, kompresívna zlomenina tela I. bedrového stavca, otras mozgu II. stupňa, atď. Zo záveru tohto znaleckého posudku tiež vyplýva, že doba liečenia a PN medicínsky predpokladaná a odôvodnená je od 19.05.2000 do 19.11.2000. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Bardejov číslo: XXX-XXX-XXXX/XXXX zo dňa 11.04.2001 bol žalobca uznaný invalidným od 09.03.2001 (č.l. 56 spisu). Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Bardejov zo dňa 25.04.2005 (č.l. 57 spisu) vyplýva, že pokles schopnosti žalobcu vykonávať zárobkovú činnosť je od 08.06.2004 viac ako 70 %. Z Dohody o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 20.05.2002 vyplýva, že zamestnávateľ (pôvodne žalovaný v 1. rade) a žalobca sa dohodli na ukončení pracovného pomeru k 19.05.2002 z dôvodu odchodu žalobcu do invalidného dôchodku (č.l. 58 spisu). Podľa posudku Okresného úradu v Bardejove, odbor sociálnych vecí číslo X/XX/XXXXXX zo dňa

19.09.2002 vyplýva, že miera funkčnej poruchy žalobcu je 50 %, pričom sa považuje za občana s ťažkým zdravotným postihnutím. Obdobné skutočnosti vyplývajú aj z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove číslo X/XX/XXXXX zo dňa 30.08.2005 (č.l. 61-62 spisu). Rozhodnutiami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove zo dňa 12.09.2005 a 14.11.2005 bol žalobcovi priznaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou a opotrebením šatstva v sume 500,00 Sk, od 01.09.2005 a tiež mu bol zvýšený peňažný príspevok na kompenzáciu výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla zo sumy 700,00 Sk na sumu 900,00 Sk mesačne, od 01.11.2005 (č.l. 63-64 spisu).

36. Súd vychádzal z tejto právnej úpravy:

37. Podľa § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 19.08.2000, Zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému.

38. Podľa § 23 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 19.08.2000, Zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu (zákonné zastúpenie) alebo na základe dohody o plnomocenstve.

39. Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 19.08.2000, Pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

40. Podľa § 33b ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 19.08.2000, Plnomocenstvo zanikne a) vykonaním úkonu, na ktorý bolo obmedzené, b) ak ho splnomocniteľ odvolal, c) ak ho vypovedal splnomocnenec, d) ak splnomocnenec zomrie.

41. Podľa § 13 ods. 2 a 3 zákona SNR č. 132/1990 Zb. o advokácii v znení účinnom v čase udelenia plnomocenstva, Advokát je povinný chrániť práva a oprávnené záujmy zastupovaného, konať pri tom svedomite, dôsledne využívať všetky zákonné prostriedky a uplatňovať, čo podľa svojho presvedčenia a príkazu klienta pokladá za prospešné. Advokát je povinný dbať na to, aby jeho právna pomoc bola účelná a hospodárna.

42. Podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/455/>> o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 586/2003 Z. z.“), v znení účinnom v čase právoplatného skončenia trestného konania, t.j. k 04.05.2004, ako aj v znení účinnom v čase vznesenia námietky premlčania žalovaným v 2. rade, t.j. k 23.12.2008, Advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí. Advokát je povinný pri výkone advokácie konať čestne a svedomito, dôsledne využívať všetky právne prostriedky a uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia pokladá za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

43. Podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 586/2003 Z. z. v znení účinnom v čase vznesenia námietky premlčania žalovaným v 1. rade, t.j. k 03.01.2012, Advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí. Advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

44. Podľa § 26 ods. 1 a 4 zákona č. 586/2003 Z. z. v znení účinnom k 23.12.2008, Advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie; zodpovednosť advokáta sa vzťahuje aj na škodu spôsobenú jeho koncipientom alebo jeho zamestnancom, ak advokát vykonáva advokáciu ako spoločník spoločnosti podľa tohto zákona, povinnosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje iba na túto spoločnosť. Advokát sa zbaví zodpovednosti podľa odseku 1, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho žiadať.

45. Podľa § 26 ods. 1 a 4 zákona č. 586/2003 Z. z. v znení účinnom k 03.01.2012, Advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie; zodpovednosť advokáta sa vzťahuje aj na škodu spôsobenú jeho koncipientom alebo jeho zamestnancom, ak advokát vykonáva advokáciu ako spoločník spoločnosti podľa tohto zákona, povinnosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje iba na túto spoločnosť. Ak tento zákon neustanovuje inak, advokát sa zbaví zodpovednosti podľa odseku 1, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho žiadať.

46. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (účinným od 01.08.2004), Na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu a iného poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a ak ide o chorobu z povolania z takej choroby, ktorá bola zistená pred týmto dňom, sa vzťahujú doterajšie predpisy.

47. Podľa § 7 ods. 1 až 3 vyhlášky ministerstiev zdravotníctva a spravodlivosti, Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a Ústrednej rady odborov z 1. apríla 1965 o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia č. 32/1965 Zb. (v znení účinnom od 01.04.1999 do 31.07.2004), Výška odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 60 Sk za jeden bod. Celková výška odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia z jedného poškodenia na zdraví nesmie presiahnuť sumu 240 000 Sk; z toho odškodnenie za bolesť nesmie presiahnuť sumu 72 000 Sk. V prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť, a to i nad sumu ustanovenú v odsekoch 1 a 2.

48. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

49. Podľa § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

50. Súd považoval za primárne právne významné zaoberať sa námietkou premlčania nároku žalobcu vznesenou stranou žalovaných a intervenientom na strane žalovaného.

51. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tým dosiahnuť stav, v rámci ktorého sa už oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Následkom účinne vznesenej námietky premlčania v súdnom konaní je, že premlčané právo nemožno oprávnenému priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). S prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania súd posudzuje prednostne opodstatnenosť vznesenej námietky premlčania ešte pred prípadným zisťovaním výšky škody a pod. (porovnaj R 29/1983).

52. Vychádzajúc z uvedeného bolo potrebné ustáliť okamih začiatku plynutia premlčacej doby pri škode posudzovanej z hľadiska § 26 zákona č. 586/2003 Z. z. V danom prípade rozsah nároku na náhradu škody voči advokátovi je totožný s nárokom žalobcu, ktorý si uplatnil voči pôvodne žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade titulom zvýšenia odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Vo vzťahu k žalovaným v 1., 2. rade je nepochybné, že tento nárok je nárokom na náhradu škody na zdraví. Avšak z hľadiska možnej zodpovednosti advokáta za spôsobenú škodu porušením právnych povinností nemožno naznačenú škodu kvalifikovať ako škodu na zdraví, ale ako škodu spôsobenú pri

výkone advokácie. Z tohto pohľadu je potom z hľadiska plynutia premlčacej doby potrebné aplikovať § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kde subjektívna premlčacia doba je dvojročná a objektívna premlčacia doba je trojročná.

53. V kontexte naznačených súvislostí nie je možné vychádzať z okamihu právoplatného skončenia trestného konania, k čomu došlo 04.05.2004. Tento moment je relevantný z hľadiska plynutia premlčacej doby pri škode na zdraví. Ako už súd uviedol, prípadná zodpovednosť advokáta súvisí s výkonom advokácie a ide o zodpovednosť za škodu odlišnú od zodpovednosti za škodu na zdraví. Žalobca tvrdil, že tým, že R. A. nepodal včas žalobu o náhradu škody na zdraví voči pôvodným žalovaným v 1. a 2. rade a títo v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/154/2008 vzniesli námietku premlčania nároku žalobcu, mu bola spôsobená škoda v rozsahu, v ktorom si uplatnil nárok voči žalovaným v 1. a 2. rade, pretože podľa jeho názoru preukázal, že v tomto konaní by bol úspešný. Na základe toho je potom potrebné uzavrieť, že k možnému vzniku škody pri splnení ďalších predpokladov mohlo dôjsť najskôr dňa 23.12.2008, keď námietku premlčania nároku žalobcu vzniesol pôvodný žalovaný v 2. rade. Učinil však až potom, čo žalobca podal voči nemu žalobu. To znamená, že nie tým, že žalovaný ako advokát nepodal žalobu v civilnom konaní, začala plynúť premlčacia doba, pretože v tomto okamihu ešte k žiadnej škode nedošlo a ani dôjsť nemuselo. K tej mohlo dôjsť najskôr dňa 23.12.2008, keď námietka premlčania vznesená bola. Z tohto pohľadu preto nárok žalobcu voči žalovaným ako právnym nástupcom žalovaného advokáta nie je premlčaný. Súd však považuje za potrebné dodať, že vzhľadom na okolnosti podania žaloby doručenej súdu dňa 26.09.2008 a popis rozhodujúcich skutočností, sa postup žalobcu, ktorý žalovaným v žalobe priamo ponúkol, že námietku premlčania môžu vzniesť, javí ako kontraproduktívny, a nie nutný ako tvrdil právny zástupca žalobcu.

54. Súd k uvedenému už len marginálne dodáva, že premlčané právo nezaniká, len sa oslabuje, t. j. naďalej existuje ako naturálny záväzok, ktorý povinný subjekt môže kedykoľvek dobrovoľne splniť.

55. Dané zistenie však nementí nič na skutočnosti, že podľa názoru súdu žalobca v spore nepreukázal ním tvrdené porušenie povinnosti advokáta.

56. Na tomto mieste považuje súd za významné poukázať na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 678/2015, ktorým bola odmietnutá sťažnosť sťažovateľa voči rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/167/2013-170 z 31.03.2015 ako zjavne neopodstatnená. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia Ústavného súdu SR tiež vyplýva, že Krajský súd v Košiciach v preskúmanom rozhodnutí okrem iného konštatoval: „Sporným medzi účastníkmi bolo, či klient vôbec dal pokyn advokátovi, aby v danom súdnom konaní takto rozšíril žalobu o sporný nárok. Úspešnosť žaloby na náhradu škody ale vychádza z troch základných prvkov, ktoré musia byť naplnené kumulatívne: (i) porušenie povinnosti právneho zástupcu; (ii) vznik škody; a (iii) existencia príčinnej súvislosti medzi týmito dvoma prvkami s tým, že je na žalobcovi, aby ich naplnenie preukázal. ... Žalobca predovšetkým nepreukázal, či svojmu advokátovi vôbec dal pokyn na rozšírenie žaloby o ďalších 216 454 Sk proti leasingovej spoločnosti, pričom, v zmysle zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii advokát je povinný chrániť a presadzovať záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi (§ 18 ods. 1). ... Sú preto správne závery súdu prvého stupňa, že v posudzovanom prípade nemožno uvažovať o porušení právnej povinnosti advokátom, keďže v žalobe tvrdená povinnosť advokáta preukázane ani neexistovala. ... Navyše treba podotknúť, že aj za predpokladu, že žalobcovi v spore ... nárok na 216 454 Sk by nebol priznaný rozsudkom súdu len pre žalovanou spoločnosťou vďaka nečinnosti advokáta úspešne uplatnenú námietku premlčania, premlčané právo nezaniká, len sa oslabuje, t. j. naďalej existuje ako naturálny záväzok, ktorý povinný subjekt, v danom prípade leasingová spoločnosť, môže kedykoľvek dobrovoľne splniť.“

57. Zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie je založená na kumulatívnom splnení troch predpokladov: činnosť súvisiaca s výkonom advokácie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody. Ich splnenie preukazuje v konaní o náhradu škody žalobca. Predpokladom vzniku nároku na náhradu škody je zistenie, že nebyť pochybenia advokáta, k uspokojeniu pohľadávky žalobcu jeho dlžníkom by došlo, teda že toto pochybenie advokáta je rozhodujúcou príčinou vzniknutej majetkovej ujmy (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 678/2015 z 22.10.2015).

58. Zodpovednosť advokáta za spôsobenú škodu žalobca odvodzoval od plnomocenstva zo dňa 19.08.2000, ktoré ako on uviedol, bolo udelené generálne, teda nielen na úkony trestného konania, ale

aj na ďalšie právne úkony vrátane podania žaloby o náhradu škody voči pôvodným žalovaným v 1. a 2. rade. Žalobca v rámci svojho výsluchu potvrdil, že bol v tom, že plná moc bola udelená na všetko. Naopak, advokát v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 03.05.2012 uviedol, že žalobcovi poskytol právne služby len v trestnom konaní. Skončením trestnej veci skončil podľa advokáta aj ich právny vzťah.

59. Súd konštatuje, že v konaní nebolo preukázané, aby žalobca a advokát uzavreli medzi sebou mandátnu zmluvu. Tu je potrebné rozlišovať dohodu o plnej moci (dohodu o zastúpení) a plnú moc. Dohoda o plnej moci je často súčasťou mandátnej zmluvy. Mandátna zmluva ako dvojstranný právny úkon je úpravou vnútorného vzťahu mandanta a mandatára. Mandatár však vo vzťahu k tretím osobám konaná na základe plnej moci, ktorá je vo vzťahu k tretej osobe určujúca. Pre vymedzenie rozsahu oprávnení splnomocnenca konať za splnomocniteľa je rozhodujúcim iba obsah plnej moci. Plná moc môže byť z hľadiska rozsahu splnomocnenca oprávnenia všeobecná (generálna), ktorá oprávňuje zástupcu (splnomocnenca) ku všetkým právnym úkonom, alebo špecifická (špeciálna), obmedzujúca sa iba na niektoré právne úkony alebo len na jeden právny úkon.

60. Žalobca odvíjal svoj nárok z plnomocenstva, ktoré bolo koncipované všeobecne s dovetkom „najmä ho splnomocňujem ako zástupca poškodeného“.

61. Doslovným gramatickým výkladom slova „poškodený“ je potrebné rozumieť osobu, ktorá utrpela ujmu. Pojem „poškodený“ používa vyhláška č. 32/1965 Zb. (napr. § 5, § 6), Občiansky zákonník (napr. § 106 ods. 1), ale aj zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) účinný k 19.08.2000 (napr. § 43).

62. V nadväznosti na uvedené je potrebné poukázať na rozdiel medzi trestným konaním a konaním vo veciach občianskoprávných, teda konaním za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb.) [ďalej len „OSP“], za účinnosti ktorého prichádzalo do úvahy včasné podanie žaloby voči žalovaným v 1. a 2. rade. Totiž v zmysle § 7 ods. 1 OSP v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. V zmysle prvej vety § 79 ods. 1 OSP konanie sa začína na návrh, pričom s poukazom na § 80 b) OSP návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva. V tomto prípade si žalobca uplatnil voči žalovaným žalobou náhradu škody na zdraví titulom mimoriadneho zvýšenia odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia. Ide o konanie, ktoré je ovládané princípom dispozitívnosti, čo znamená, že ho možno začať len na návrh. Naproti tomu podľa § 2 ods. 4 prvej vety Trestného poriadku (zákona č. 141/1961 Zb.) ak tento zákon neustanovuje niečo iné, postupujú orgány činné v trestnom konaní z úradnej povinnosti, čo znamená, že toto konanie je založené na zásade oficiality.

63. V naznačenom kontexte je potom potrebné vykladať aj obsah plnomocenstva zo dňa 19.08.2000 v spojení s povinnosťou advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. v znení účinnom v čase právoplatného skončenia trestného konania, t.j. k 04.05.2004, podľa ktorého je advokát povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi.

64. Je nepochybné, že žalovaný advokát, čo nebolo medzi stranami sporné, v trestnom konaní riadne chránil a presadzoval práva a záujmy žalobcu. Žalovaný advokát riadne uplatnil nárok žalobcu ako poškodeného na náhradu škody v trestnom konaní, čo vyplynulo z odôvodnenia rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 3T/100/2003 z 26.03.2004, právoplatného dňa 04.05.2004. Je nepochybné a nebolo medzi stranami sporné, že žalobca bol so svojím nárokom odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných.

65. Ako už súd uviedol, trestné konanie a občianskoprávne konanie (v súčasnosti civilné sporové konanie) sú konaniami odlišnými. Tieto konania nenadväzovali bez ďalšieho na seba a ani nesplývali do jedného konania. Ich „prepojenie“ bolo možno len na základe návrhu oprávnenej (poškodenej) osoby. Žaloba o náhradu škody na zdraví však nebola podaná včas. Žalobca tvrdil, že žalovaný advokát tak mal urobiť na základe plnomocenstva zo dňa 19.08.2000, ktoré považoval za generálne. Z predloženého plnomocenstva plynie povinnosť a oprávnenie advokáta zastupovať žalobcu tak, aby ho obhajoval, resp. vo všetkých právnych veciach zastupoval, aby vykonával všetky úkony, prijímal doručované písomnosti,

podával návrhy a žiadosti, (...) to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie. Najmä ho splnomocňujem ako zástupca poškodeného.

66. Podľa názoru súdu rozsah tohto plnomocenstva bol široký. Naplnenie oprávnení a povinností advokáta z toho plynúcich sa však podľa názoru súdu nemohlo realizovať bez vedomosti splnomocniteľa, v danom prípade žalobcu. V konaní nebolo preukázané, aby žalobca dal žalovanému advokátovi pokyn na podanie civilnej žaloby. Táto skutočnosť nebola preukázaná ani výpoveďou svedkyne Y. Y., manželky žalobcu, ktorá uviedla, že plnomocnenstvo mal advokát udelené na všetko. Nebola však ani pri podpise plnomocenstva a ani žiadnej zmluvy a nepoznala ani obsah rozhovoru medzi manželom a advokátom odohrávajúcim sa u nich doma. Potvrdila len slová žalobcu o tom, že advokáta ústne dotazoval ohľadom svojej veci. Vzhľadom na príbuzenský pomer svedkyne a žalobcu súd vyhodnotil jej výpoveď ako nedostatočne vierohodnú. Jediný zásadný dôkaz, ktorý žalobca v tomto smere predložil, bola jeho žiadosť adresovaná žalovanému advokátovi dňa 29.07.2008, teda v čase, keď už nárok žalobcu bol vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade premlčaný, pričom k premlčaniu došlo po uplynutí dvojročnej premlčacej doby počítanej odo dňa právoplatného skončenia trestného konania. Navyše v tomto období, keď žalobca bol ešte „v lehote“ na podanie žaloby, bol už účinný § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z., podľa ktorého je advokát povinný sa riadiť pokynmi klienta. Žiadny pokyn žalobcu vo vzťahu k žalovanému advokátovi, aby podal civilnú žalobu a uplatnil tak voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok žalobcu na mimoriadne zvýšenie odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, nebol počas plynutia premlčacej doby (od mája 2004 do mája 2006) preukázaný.

67. Súd zastáva názor, že pri posudzovaní rozsahu plnomocenstva je potrebné vnímať aj jeho účel. V danom prípade žalobca tvrdil, čo však v priebehu konania popierala strana žalovaných, že plnomocnenstvo bolo udelené generálne, teda na všetko. Ak by tomu tak bolo a nebolo by potrebné, aby vykonaniu úkonu v právnych veciach v mene žalobcu, predchádzal pokyn žalobcu, za takých okolností by mohol napríklad žalovaný advokát uzavrieť v mene žalovaného v inom prípade zmluvu, mohol by sa vzdať nejakých iných nárokov alebo mohol by napr. odmietnuť dedičstvo, pretože by bol presvedčený, a to s poukazom na rozsah plnomocenstva, že tým koná v záujme klienta. Žalobca by ale totožný názor vôbec nemusel zdieľať. Preto pokyn splnomocniteľa je za daných okolností mimoriadne dôležitý. V spore však žalobca nepreukázal, aby takéto pokyn žalovanému advokátovi v relevantnom čase udelil.

68. Okrem už uvedeného sa natíska otázka či a do akej miery sa žalobca staral o svoju vec. Je nepochybné, že premlčacia doba na uplatnenie nároku na mimoriadne zvýšenie za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia začala plynúť nasledujúci deň po právoplatnom skončení trestného konania, k čomu došlo dňa 04.05.2004 a uplynula po dvoch rokoch. Žalobca na pojednávaní uviedol, že advokát ho pri osobných a náhodných stretnutiach ubezpečoval, že všetko dotiahne do konca. Toto tvrdenie žalobcu však nebolo v konaní preukázané. V konaní bolo preukázané, že žalobca kontaktoval advokáta v lete 2008, teda po uplynutí viac ako 4 rokov od právoplatného skončenia trestného konania. Súd zastáva názor, že ak by žalobca bol bdely a staral sa dostatočne o svoju vec, nebolo by potrebné, aby súd vyslovil známu zásadu, že len bdelym, a nie spiacim, patrí právo (*Vigilantibus iura scripta sunt*).

69. Na základe uvedených skutočností nemal súd preukázané porušenie povinnosti advokáta súvisiace s výkonom advokácie, pričom ide o jeden z troch predpokladov, ktorý musí byť splnený súčasne s ostatnými dvomi (škoda a príčinná súvislosť medzi konaním advokáta a vzniknutou škodou), aby bolo možné konštatovať úspešnosť žaloby o náhradu škody voči advokátovi. Preto žalobu zamietol.

70. Vzhľadom na zamietnutie žaloby z uvedeného dôvodu považoval súd za právne bezvýznamné zaoberať sa otázkou, či by bol žalobca úspešný v spore o náhradu škody na zdraví titulom mimoriadneho zvýšenia odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia za predpokladu, že by žalobu podal včas. Taktiež bolo bez právneho významu zaoberať sa námietkou žalovaných a intervenienta na strane žalovaných o tom, že žalobca svoj nárok neuplatnil v dedičskom konaní a o zohľadnení dedičských podielov žalovaných ako právnych nástupcov nebohého advokáta v súvislosti s rozsahom zodpovednosti za škodu.

71. O trovách konania žalovaných v 1., 2., 3. rade súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalované, vzhľadom na zamietnutie žaloby, boli voči žalobcovi v celom rozsahu úspešné, ale vzhľadom na to, že trovy konania nežiadali, súd im nárok na náhradu trov konania nepriznal. Pokiaľ ide o trovy

konania intervenienta na strane žalovaných, súd aplikoval § 257 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Aj keď intervenient na strane žalovaných by mal za danej situácie nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, súd sa odklonil od zásady zodpovednosti za výsledok sporu a intervenientovi na strane žalovaných výnimočne náhradu trov konania nepriznal. Súd zohľadnil procesnú situáciu intervenienta, ktorú pri jedinej osobnej účasti na pojednávaní, ktoré trvá 12 rokov, a to dňa 21.01.2019 a troch vyjadreniach k veci zo dňa 22.12.2008, 4.11.2010 a 19.11.2019, nemožno považovať za príliš aktívnu. Okrem toho súd konfrontoval pomery žalobcu a intervenienta na strane žalovaných, ktorý ako významný podnikateľ na trhu poisťovníctva neutrpí nepriznaním trov, ktoré sa v okolnostiach tohto prípadu javia ako minimálne, ale žalobcu ako neúspešnú stranu v spore, ktorý je invalid a občan s ťažkým zdravotným postihnutím, by mohli neprímerane a z pohľadu súdu aj nespravodlivo zaťažiť. Preto súd rozhodol tak, ako vyplýva z výroku II. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť

ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.